

ŽENICH JE TU!

Ženich je tu, jděte mu naproti! (Mt 25:6)

1. čtení: Zj 19:1-9

Hlavní čtení: Matouš 25:1-13

Milí bratři, milé sestry,

Ženich přijde. Svatba bude. A všechny družičky, které měly dost oleje pro své lampy, se té svatby zúčastní. Tedy: Ježíš Kristus přijde. A do jeho království vstoupí všichni, kteří na jeho příchod byli připraveni. To je v kostce zvěst dnešního Ježíšova podobenství o deseti družičkách.

Tedy za prvé a především, ať to právě dnes, na 1. adventní neděli, nepřeslechneme: **Ježíš Kristus skutečně přijde.** O tom často mluvil, když byl na zemi. Že znovu přijde, to slíbil jak svým přátelům, tak svým odpůrcům. Jen o pár řádků výše v Matoušově evangeliu Ježíš prohlašuje:

- *Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uzří Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou. On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř úhlů světa, od jedněch konců nebe ke druhým.* (Mt 24:30-31)

A tímto svým podobenstvím jen podtrhuje tu základní křesťanskou zvěst, kterou jako první do světa nesli Ježíšovi apoštolové: Že Kristus po svém vzkříšení neodešel natrvalo. Že se vrátí. Tentokrát však už v Boží slávě a moci, a ne jako obyčejné dítě stranou zájmu všech. Tentokrát jako Pán veškerenstva, a ne jako chudý člověk. Tentokrát jako vítěz a soudce, a ne jako poražený odsouzenec, který visel na kříži. Tentokrát jako Spasitel všech svých věrných, kteří už nikdy více nezakusí ani smutek, ani bolest, ani nedůvěru, ani slabost, ani hřích, ani smrt.

- ***Tehdy bude království nebeské...***

Tak začíná dnešní podobenství. Jednou to nastane. Jednou Kristus přijde a nastolí svou vládu, které už se nikdo nebude vysmívat, nad kterou už nikdo nebude kroutit hlavou, kterou už nikdo nebude zpochybňovat, či dokonce popírat. Ano, i Ježíš sám v tomto podobenství upozorňuje, že ten vrcholný okamžik lidských dějin nemusí přijít brzy.

- ***Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly.***

Všimněte si ale, že nikdo v ten okamžik ženichovi nevyčítá, že nepřišel dřív, že nepřišel brzy. Tedy že nepřišel tehdy, když to církev nejvíce čekala, když to lidé nejvíce potřebovali. Ženich prostě přijde v pravý čas, protože jinak tomu ani nemůže být. Můžeme před začátkem svatby spolu s ostatními čekat. Většinou ne na ženicha, ale na nevěstu. A svatebčané se někdy nervózně ptali: *Pane faráři, kdy to začne?* Odpovídám vždycky stejně: *Až přijde nevěsta.* Tedy až přijde ženich pro svou nevěstu, svatba začne. A všem, kteří byli na svatbu pozváni, nezbyvá, než pokorně a trpělivě čekat na tu událost všech událostí. Těšit se na ženicha. A nevyčítat mu, když se nám zdá, že se podle nás zpozdil. Copak my víme, co Krista vede k tomu, že ještě nepřišel? Copak my víme, proč jednou přijde tehdy a ne jindy? Copak my lidé můžeme rozporovat toto Boží svrchované rozhodnutí a jeho moudré jednání? Nebo Pánu Bohu radit, kdy se to hodí nejvíce, aby Ježíš přišel? Krásný příklad z proroctví Janova, z knihy Zjevení:

- ⁹ *Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali.* ¹⁰ *A křičeli velikým hlasem: „Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?“* ¹¹ *Tu jim všem bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby měli strpení ještě krátký čas, dokud jejich počet nedoplní spolumužníci a bratři, kteří budou zabiti jako oni.* (Zj 6:9-11)

Takže: Ženich přijde v ten nejlepší okamžik. Kristus zjeví svou slávu a uvede do chodu své věčné království ve chvíli, která bude ta pravá. A církev, která ho po staletí očekávala, vyhlížela, církev, která ho prosila, aby už přišel, se bude v tu chvíli radovat. Jak ti, kteří za ta mnohá staletí usnuli a budou probuzeni zvukem andělské polnice. Tak ti, kteří v tu chvíli budou naživu. Všichni s ním vejdou do jeho radosti a budou se s ním radovat na věky věků. Radovat! Proto přece Ježíš přirovnává království nebeské tak často k svatbě, a nikdy ne k pohřbu.

Až tedy ženich přijde, na svatbě se spolu s ním budou radovat družičky. Ženich nás zve na svatbu. A ta svatba nebude jen jeho, ale i naše. I pro nás. Víte, my lidé máme jednu úžasnou vlastnost. Máme silně vyvinutou představivost. A tak často vymýšlíme různé scénáře, které by mohly nastat. Co by se stalo, kdyby... To se nám teď bude hodit. Představme si tyto alternativní scénáře. První scénář: Ježíš Kristus odchází

k nebeskému Otcí po svém ukřižování a vzkříšení. A v té chvíli loučení sdělí svým učedníkům: *Já už nikdy nepřijdu. Už mě nikdy nespátríte. Už se spolu nikdy neseťkáme.*

Bylo to s vámi někdy i docela fajn, ale co bylo, to bylo. Teď už je to jen na vás. Tak s Pánem Bohem. A učedníci se ho snaží zastavit, ještě chvíli zdržet. Jsou zdrcení. Žadoní. Přemlouvají ho, aby změnil názor. Ale jejich snahy jsou marné. *Už se k nám nikdy nevrátí. To je strašný scénář, no ne?*

Scénář číslo dvě. Ten je snad ještě horší. Pán Ježíš vystupuje k Otcí a slibuje učedníkům, církvi i celému světu, že jednou přijde. Ale až přijde, bude nás čekat jen spravedlivý a svatý soud, jen zavržení, oheň a peklo. *Nic dobrého vás nečeká. Tíseň a bída trestu padne na vás všechny bez rozdílu, na každého jednotlivce. Nic jiného si nezasloužíte. Až přijdu znovu, s nikým z vás se mazlit nebudu. Jen počkejte.* Strašná představa!

A do třetice: Pán Ježíš slíbí svým učedníkům, že znovu přijde. A že i některé vezme k sobě napořád. Ale když se ho zeptají: *Podle jakého klíče, Pane? Podle čeho se budeš rozhodovat, zda půjdeme k tobě?* On odpoví: *To vám neřeknu. Tak na shledanou.*

Bratři a sestry, jak úžasně laskavý je náš Pán! Vždyť nám ještě za svého pozemského působení slibuje, že jednou opravdu přijde. Že se na to můžeme spolehnout. Že smíme brát smrtelně vážně jeho slib, jeho slovo, které nám dal. Jak úžasně laskavý je náš Pán! Vždyť nám slibuje, že bude nejen soudit, ale i zachraňovat. Že odsoudí mnohé, ale mnohé i spasí. Že odvrhne mnohé, ale mnohé přijme k sobě do slávy, do věčné radosti. Jak úžasně laskavý je náš Pán! Vždyť nám dopředu sděluje, co bude kritériem pro jeho přijetí. Podle čeho se jednou bude rozhodovat.

To slyšíme i z dnešního podobenství. Pán nás nenechává na pochybách. Kristus si nás vezme k sobě, pokud jsme v životě žili jako moudří, a ne jako hlupáci. Pět družiček bylo totiž rozumných, prozíravých. A ty nakonec byly s ženichem na svatbě. Ale pět družiček bylo pošetilých, doslova hloupých. Ne intelektuálně hloupých, ale duchovně hloupých. Člověk může mít klidně Nobelovu cenu za chemii či fyziku, nebo vydělávat obrovské sumy peněz, nebo sepsat literární dílo nebývalého rozsahu, které ovlivní dějiny. A přesto může být duchovně hloupý.

- ***¹ Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. ² Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných.***

A co tedy udělalo těch pět moudrých družiček? Vzaly si olej v nádobkách, aby mohly v ten správný okamžik rozsvítit své lampy. Aby směly svítit ženichovi na cestu, aby ho směly doprovázet na svatbu. Přesně to však ty hloupé družičky neučinily. Neměly olej do svých lamp.

- ***⁶ Uprostřed noci se rozlehl křik: ‚Ženich je tu, jděte mu naproti!‘ ⁷ Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. ⁸ Tu řekly ty pošetilé rozumným: ‚Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!‘ ⁹ Ale rozumné odpověděly: ‚Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!‘***

Ano, až jednou zazní polnice, až Syn člověka sestoupí s anděly nebeskými ve slávě a moci, až přijde na svou svatbu, na svatbu Beránkovu, až přijde soudit živé i mrtvé, pak už lidem nezbude ani čas, ani síla k tomu, aby si navzájem pomohli. Víte, za svůj život jsem slyšel a četl spousty roztodivných výkladů tohoto podobenství. Někteří se třeba domnívají, že i při příchodu Ježíše Krista bude šance, abychom si navzájem pomohli, abychom se rozdělili. Tedy že rozumné družičky se nakonec rozdělí o svůj olej s těmi hloupými, a všichni budou mít nakonec dost. Fajn. Ovšem jak se chcete rozdělit s druhými lidmi o vztah s Ježíšem? O svém vztahu s Kristem mohu lidem svědčit, vydávat svým životem dobré svědectví. Ale nemůžu říznout svou víru na dvě poloviny, jednu polovinu si nechat a druhou darovat třeba svým dětem, nebo vnoučatům, nebo naopak rodičům. Nemůžu rozpůlit naději. Nemůžu odtrhnout kus Kristovy lásky, která v mém srdci roste. Stejně tak: Když má víra kolísá, nemůžu říct komukoli, aby věřil i za mne. Aby měla má sestra v Kristu naději v srdci i za mne. Nebo aby bratr v Kristu miloval Krista za nás oba. To prostě není možné. Není to možné ani teď. A na posledním soudu to naprosto nepřipadá v úvahu. Každý zodpovídá sám za sebe. Před svatou tvář Ježíše Krista bude každý stát sám za sebe. To je princip posledního soudu.

- ***¹⁰ Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny.***

Připravené, moudré družičky se nakonec radují s ženichem na svatbě. Dveře do Božího království, které byly otevřené od počátku světa, jsou najednou zavřeny. Brány nebeského království, které Kristus pro nás rozevřel dokořán svou smrtí a svým vzkříšením, se jednou zavrou, až k Bohu přijde ten poslední pozvaný. Dnes jsou ještě otevřené. Ale nikdo z nás neví, zda zítra ještě budou. Dnes ještě smíme vstoupit. Ale možná už zítra bude pozdě. Třeba Kristus skutečně přijde. Anebo odvolá nás.

- ***¹¹ Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: ‚Pane, pane, otevři nám!‘ ¹² Ale on odpověděl: ‚Amen, pravím vám, neznám vás.‘***

Ano, ty hloupé družičky znaly ženicha jménem. Věděly, koho mají čekat. Věděly, že se mají připravit na setkání s ním. Ale nakonec se na tu přípravu vykašlaly. Vůbec nevádí, že v noci spaly. To spaly všechny! Že se člověk narodí, a pak usne, tedy zemře, to se děje jak moudrým, tak hloupým družičkám.

Ale ty hloupé se za svého života vykašlaly na přípravu. Nepřipravily se na setkání s ženichem, které se mělo odehrát tváří v tvář. A najednou ho promeškají, protože se snaží naprosto nesmyslně dohnat to, co měly zvládnout před jeho příchodem. V den soudu už bude pozdě na shánění oleje do lamp. V den soudu už bude pozdě na přípravu.

Bratři a sestry, známe to z běžného života. Když máme před sebou velkou událost, musíme se na ni dobře připravit. Svatba, jak jsem v létě říkal v jednom svatebním kázání, trvá jeden jediný den v našem životě. A svatební obřad necelou hodinu. Ale dlouho se na ni připravujeme, někteří snoubenci i dva roky! Kdo přípravy podcení, taky žádnou svatbu mít nemusí. Nezamluvíte si dostatečně dopředu místo pro svatební veselí a jste namydlení. Nepozvete s předstihem všechny, které máte rádi a budete tam nakonec skoro sami. Nedomluvíte si všechny náležitosti na matrice, a nikdo vám nevystaví *Protokol o uzavření manželství*. Stejně je to s přípravou na maturitu. O svatém týdnu děláš všechno možné, místo toho, aby ses učil. A potom se divíš, že se s maturitní komisí potkáš zase v září? Nebo se máš se setkat s šéfem a ty se ani neohlíš, ani se pěkně neoblékneš, ani si trochu nepřipravíš řeč a neutřídiš si myšlenky, ani si zuby nevyčistíš? To bude zázrak, když na něj uděláš dojem! Ty družičky se na setkání s ženichem nepřipravily, protože se jim prostě nechtělo. Nepovažovaly to za nutné. Veškerou přípravu pustily k vodě. Vždyť určitě bude stačit, že ho znají jménem. On je dovnitř jistě pustí. A pak tlučou do zavřených dveří, prosí, aby je Pán pustil na svatbu, a on jim odpoví:

- ***Amen, pravím vám, neznám vás.***

A koho Pán osobně nezná, s kým Pán osobně nemá vztah, ten s ním na svatbě být nemůže. Ty družičky chtějí ukázat, že Krista znají. Ovšem jejich nepřipravenost je prozradila. Vlastně tím dokázaly, že ho až tak dobře neznají, že ho až tak dobře znát nechtěly, že o setkání s ním vlastně ani tak moc nestály. A zase: Mnozí kazatelé tvrdí, že tady Pán Ježíš jen straší. Že nás chce přimět k tomu, abychom život brali vážně. Ale až na to dojde, ženich jistě i ty hloupé družičky pustí dovnitř. Nic takového však zde nečtu! Ani nikde jinde v Písmu. Pro poslední den, pro den Kristův platí jak spása, tak soud. Jak veselí, tak zármutek. Jak život, tak smrt. Jak přijetí, tak odmítnutí. A my to víme dostatečně dopředu, bratři a sestry. (viz Mt 7:21-23)

A teď to nejdůležitější: Co znamená mít dostatek oleje do lamp? Co znamená být moudrý a ne hloupý? Co znamená být připravený? Co znamená bdít? Co znamená činit vůli nebeského Otce? Někdo tvrdí, že olej do lamp je Duch svatý. Někdo jiný, že je to víra. Někdo další zase činy, které z víry vychází. Někdo další zase v tom oleji vidí neustálé vyhlížení Kristova slavného příchodu. Co to tedy je? Co od nás Kristus očekává? Co od nás vyžaduje? K čemu nás vede?

Bratři a sestry, k tomu, **abychom žili s ním**. Nic více, nic méně. **Aby Kristus byl realitou našeho života**. Naším průvodcem, naším utěшитelem, naším spasitelem, naším zpovědníkem, naší skálou, naším štítem, naším hradem nedobytným. Abychom jemu děkovali za všechno dobro, kterého se nám dostalo. Abychom jeho prosili, když se nám něčeho nedostává. Abychom se s ním radovali. Abychom v jeho blízkosti truchlili. Abychom jemu důvěřovali. Abychom jeho prosili, ať naši malou víru podepře. Abychom ho prosili o odpuštění, když selháváme. Abychom ho žádali o sílu jít za ním, následovat ho, poslouchat ho ve světě, který ho nezná a znát se k němu nechce. Aby touhou našeho života byl Kristus. Aby touhou našeho života bylo činit jeho vůli, naplňovat jeho přání, jít v jeho stopách. Abychom se na něj spoléhali v životě i ve smrti. Schválně říkám, že ten olej do lamp je život s Kristem. Nejen víra v Krista. Dnes by totiž ta víra v Krista mohla být matoucí a zavádějící. Ty hloupé družičky v něj taky nějak věřily. Ale nevážíly si ho. Nežily s ním. Prostě si dnes nemysleme, že stačí čas od času vyznat křesťanskou víru slovy Apoštolského vyznání, rozžvýkat kousek chleba, lknout si vína z kalichu a všechno bude v pořádku. Pokud toto je všechno, pokud toto je celý náš vztah s Kristem, pokud toto je celá naše příprava, pak to stačit nebude. To má daleko do života s Ježíšem. Ano, vyznávejme svou víru v Krista. Ano, jezme chléb a pijme víno kolem jeho stolu. Ale u toho především ze srdce vyznejme, že s ním zdaleka nežijeme tak, jak bychom žít měli. A zároveň se syťme a napájejme vírou v jeho přebohatou milost. Syťme se nadějí, že až Kristus přijde, pak nás vezme milostivě k sobě. Ty, za které z lásky položil svůj život. Ty, kvůli kterým slavně vstal z mrtvých. Ty, ke kterým dnes promlouvá. Ty, kterým slibuje, že znovu přijde a přivede je k sobě do věčné radosti.

Modlitba: *Přijď, Pane Ježíši. Ale než přijdeš, svým svatým Duchem nás připrav na setkání s tebou. Amen.*